

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

4605 *Lei orgánica 5/2015, do 27 de abril, pola que se modifican a Lei de axuízamento criminal e a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, para traspoñer a Directiva 2010/64/UE, do 20 de outubro de 2010, relativa ao dereito á interpretación e á tradución nos procesos penais, e a Directiva 2012/13/UE, do 22 de maio de 2012, relativa ao dereito á información nos procesos penais.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica:

PREÁMBULO

I

A presente lei ten por obxecto a transposición ao noso ordenamento interno da Directiva 2010/64/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de outubro de 2010, relativa ao dereito á interpretación e á tradución nos procesos penais, e da Directiva 2012/13/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de maio de 2012, relativa ao dereito á información nos procesos penais.

A transposición destas directivas, que desenvolven dous aspectos esenciais da defensa no proceso penal, exige a modificación parcial da Lei de axuízamento criminal e comporta un importante reforzo das garantías do proceso penal, mediante unha regulación detallada do dereito á tradución e á interpretación neste proceso e do dereito do imputado a ser informado sobre o obxecto do proceso penal, de modo que permita un eficaz exercicio do dereito á defensa.

II

En canto ao contido e á estrutura da lei, consta de tres artigos, dúas disposicións adicionais, unha disposición derogatoria e catro disposicións derradeiras.

A estrutura dos dous primeiros artigos, que conteñen modificacións da Lei de axuízamento criminal, responde á distinción na transposición de cada unha das directivas, pola súa orde cronolóxica.

No artigo primeiro, que se encontra dividido en nove números, efectúase a reforma da Lei de axuízamento criminal para proceder á transposición da Directiva 2010/64/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de outubro de 2010, relativa ao dereito á interpretación e á tradución nos procesos penais.

No artigo segundo, dividido en cinco números, modifícase a Lei de axuízamento criminal para incorporar ao noso dereito interno a Directiva 2012/13/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de maio, relativa ao dereito á información nos procesos penais.

III

O dereito á tradución e á interpretación para aquelas persoas que non falan ou non entenden a lingua do procedemento e as persoas con discapacidade auditiva e xordocegas conságrase no artigo 6 do Convenio europeo de dereitos humanos, segundo a

interpretación efectuada pola xurisprudencia do Tribunal Europeo de Dereitos Humanos. As modificacións introducidas na Lei de axuízamento criminal facilitarán a aplicación deste dereito garantindo o dereito do imputado ou acusado á interpretación e á tradución nos procesos penais, así como o dereito a un xuízo equitativo.

O dereito do imputado ou acusado a ser asistido por un intérprete esténdese a todas as actuacións en que sexa necesaria a súa presenza, incluíndo o interrogatorio policial ou o realizado polo Ministerio Fiscal e todas as vistas xudiciais. Co fin de preparar a defensa, tamén terá dereito a servirse dun intérprete nas comunicacións co seu avogado que gardan relación directa con calquera interrogatorio ou vista xudicial durante o proceso, ou coa presentación dun recurso ou outras solicitudes procesuais.

O dereito á interpretación ou á tradución require, ademais, que se lle facilite a tradución dos documentos esenciais ou, ao menos, as pasaxes pertinentes dos ditos documentos. Tal e como se indica na Directiva 2010/64/UE, determinados documentos, como son as resolucións polas cales se priva unha persoa da súa liberdade, os escritos de acusación ou as sentenzas considéranse sempre documentos esenciais, polo que se recolleron expresamente na letra d) do número 1 do novo artigo 123 que se introduce na Lei de axuízamento criminal.

A nova regulación recolle que a tradución se deberá facer nun prazo razoable, en consonancia coas exixencias do artigo 3 da Directiva europea, e posibilitase o uso das novas tecnoloxías para efectuar a interpretación, salvo que a presenza física do intérprete resulte necesaria para salvagardar os dereitos do imputado ou acusado.

Tamén se garante o dereito a recorrer contra a decisión pola cal se denegue o dereito á interpretación ou á tradución, mediante a obrigatoriedade de documentar por escrito a decisión xudicial, así como a posibilidade de facer constar en acta a protesta durante o xuízo oral, o que permitirá a interposición dos recursos correspondentes.

Os intérpretes ou tradutores xudiciais serán designados entre aqueles incluídos nas listaxes elaboradas pola Administración. En casos de urxencia facilitarase que outra persoa coñecedora do idioma, que se considere capacitada para esta tarefa, poida ser habilitada como intérprete ou tradutor eventual. Todo este sistema se reforza mediante a habilitación ao xuíz ou ao Ministerio Fiscal para realizar as comprobacións necesarias naqueles casos en que aprecie que a tradución ou interpretación non ofrecen as garantías suficientes.

IV

O dereito á información das persoas detidas e dos imputados ou acusados no proceso penal fundaméntase no disposto nos artigos 5 e 6 do Convenio europeo de dereitos humanos, segundo a interpretación efectuada polo Tribunal Europeo de Dereitos Humanos. As modificacións introducidas na Lei de axuízamento criminal facilitarán a aplicación deste dereito, garantindo o dereito á liberdade e o dereito a un xuízo equitativo. No caso das persoas xordas usuarias da lingua de signos, a Lei 27/2007, do 23 de outubro, pola que se recoñecen as linguas de signos españolas e se regulan os medios de apoio á comunicación oral das persoas xordas, con discapacidade auditiva e xordocegas, establece nos seus artigos 12.2 e 21.2 que dentro da Administración de xustiza e penitenciaria se promoverán as condicións adecuadas, tales como formación e dispoñibilidade de servizos de intérprete de lingua de signos española e/ou nas linguas de signos propias das comunidades autónomas, se as houber, así como a formación e dispoñibilidade de medios de apoio á comunicación oral.

Por esta razón, modifícase o actual artigo 118 da Lei de axuízamento criminal, no que se regula o dereito de defensa, e sinálase de forma clara e precisa que toda persoa á cal se lle impute un acto punible terá dereito a ser informada dos feitos que se lle imputan, así como de calquera cambio relevante no obxecto da investigación e nos feitos imputados; do dereito a examinar as actuacións coa debida antelación para salvagardar o dereito de defensa; do dereito a designar libremente avogado; do dereito a solicitar asistencia xurídica gratuíta, procedemento para facelo e condicións para obtela; do dereito á tradución e

interpretación gratuítas; do dereito a gardar silencio e a non prestar declaración se non desexa facelo e do dereito a non declarar contra si mesmo e a non confesarse culpable.

O dereito á información dos detidos ou presos regúlase no artigo 520 da Lei de axuizamento criminal. Este precepto xa recolle a maior parte de dereitos a que fai referencia a Directiva 2012/13/UE, do 22 de maio, relativa ao dereito á información nos procesos penais. Con todo, resultaba necesario completar o catálogo de dereitos para adaptalo aos postulados da normativa europea, facendo mención expresa, entre outros, ao dereito de acceso aos elementos das actuacións que sexan esenciais para impugnar a legalidade da detención ou privación de liberdade e ao dereito a ser asistido gratuitamente por un intérprete, así como á información do prazo máximo legal de duración da detención até a posta á disposición da autoridade xudicial e do procedemento por medio do cal pode impugnar a legalidade da súa detención.

Especial mención merece o dereito de acceso ao expediente. Cando se trata de imputados, considerouse conveniente a súa incorporación no artigo 118 da Lei de axuizamento criminal, e no seu artigo 302 recolléronse as excepcións a este dereito. Como se anticipou, nos casos do detido ou privado de liberdade, o dereito de acceso recolleuse no artigo 520 da Lei de axuizamento criminal e o seu alcance limitábase, por exixencia da normativa europea, a aqueles elementos das actuacións que sexan esenciais para impugnar a legalidade da detención ou privación de liberdade. Trátase de proporcionar, con anterioridade á interposición do recurso, unicamente aquela información que sexa fundamental para que sexa posible valorar a legalidade da detención ou privación de liberdade.

En canto á forma en que se debe subministrar a información, unha adecuada garantía dos dereitos recollidos nos artigos 5 e 6 do Convenio europeo de dereitos humanos exige que sexa proporcionada nunha linguaxe accesible, adaptada á idade, grao de madurez, discapacidade ou calquera outra circunstancia persoal do imputado ou detido. Ademais, nos casos dos detidos ou presos, a información dos dereitos que os asisten deberá efectuarse sempre por escrito.

Tamén o momento en que se subministra a información constitúe un mecanismo de garantía dos dereitos citados. Así, os imputados deberán recibila sen demora inxustificada e, nos casos dos detidos ou presos, a información deberá ser subministrada de forma inmediata.

V

Co obxecto de adaptar a habilitación para actuar como intérprete no xuízo oral, modifícase o número 5 do artigo 231 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, introducindo unha remisión á normativa reguladora de cada proceso.

VI

Coas modificacións normativas operadas asegurábase un nivel uniforme de protección dos dereitos procesuais nos diversos países da Unión Europea e, con isto, reforzábase a confianza entre os Estados membros da Unión Europea, que resulta imprescindible para potenciar os instrumentos de recoñecemento mutuo que, de forma crecente, se están convertendo nunha ferramenta esencial de cooperación.

Esta lei convértese, polo tanto, nun instrumento de mellora global do noso proceso penal desde a perspectiva do acusado ou imputado, detido ou preso, incidindo en aspectos esenciais do dereito á defensa.

VII

Esta lei incide directamente no artigo 24 da Constitución española, introducindo cambios xurídicos, procesuais e substantivos que afectan o ámbito propio das leis orgánicas, ao desenvolver dereitos fundamentais e liberdades públicas recollidos neste precepto constitucional.

VIII

A lei incorpora unha disposición derradeira que se refire á creación dun rexistro de tradutores e intérpretes xudiciais, como mecanismo necesario para garantir a adecuada realización desta tarefa, que é fundamental para o desenvolvemento dos procesos por parte destes profesionais. Trátase dunha actuación derivada tamén do contido da Directiva 2010/64/UE, sobre o dereito á interpretación e á tradución nos procesos penais. As normas de funcionamento deste rexistro de tradutores e intérpretes xudiciais, que se creará mediante lei, serán establecidas regulamentariamente.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei de axuízamento criminal para a transposición da Directiva 2010/64/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de outubro de 2010, relativa ao dereito á interpretación e á tradución nos procesos penais.*

A Lei de axuízamento criminal queda modificada nos seguintes termos:

Un. Modifícase a rúbrica do título V do libro primeiro, que queda redactada do seguinte modo:

«Do dereito á defensa, á asistencia xurídica gratuíta e á tradución e interpretación nos xuízos criminais. »

Dous. Introdúcese no título V do libro primeiro un novo capítulo I, no cal quedan incluídos os vixentes artigos 118 a 122, coa seguinte rúbrica:

«Do dereito á defensa e á asistencia xurídica gratuíta.»

Tres. Introdúcese no título V do libro primeiro un novo capítulo II, integrado polos novos artigos 123 a 127, coa seguinte rúbrica:

«Do dereito á tradución e á interpretación.»

Catro. Introdúcese un novo artigo 123, coa seguinte redacción:

«Artigo 123.

1. Os imputados ou acusados que non falen ou non entendan o castelán ou a lingua oficial en que se desenvolva a actuación terán os seguintes dereitos:

a) Dereito a seren asistidos por un intérprete que utilice unha lingua que comprendan durante todas as actuacións en que sexa necesaria a súa presenza, incluíndo o interrogatorio policial ou o realizado polo Ministerio Fiscal e todas as vistas xudiciais.

b) Dereito a se serviren de intérprete nas conversas que manteñan co seu avogado e que teñan relación directa co seu posterior interrogatorio ou toma de declaración, ou que resulten necesarias para a presentación dun recurso ou para outras solicitudes procesuais.

c) Dereito á interpretación de todas as actuacións do xuízo oral.

d) Dereito á tradución escrita dos documentos que resulten esenciais para garantir o exercicio do dereito á defensa. Deberán ser traducidas, en todo caso, as resolucións que acorden a prisión do imputado, o escrito de acusación e a sentenza.

e) Dereito a presentaren unha solicitude motivada para que se considere esencial un documento.

Os gastos de tradución e interpretación derivados do exercicio destes dereitos serán sufragados pola Administración, con independencia do resultado do proceso.

2. No caso de que non se poida dispor do servizo de interpretación simultánea, a interpretación das actuacións do xuízo oral a que se refire a letra c) do número

anterior realizárase mediante unha interpretación consecutiva, de modo que se garanta suficientemente a defensa do imputado ou acusado.

3. No caso da letra d) do número 1, poderá prescindirse da tradución das pasaxes dos documentos esenciais que, a criterio do xuíz, tribunal ou funcionario competente, non resulten necesarias para que o imputado ou acusado coñeza os feitos que se lle imputan.

Excepcionalmente, a tradución escrita de documentos poderá ser substituída por un resumo oral do seu contido nunha lingua que comprenda, cando deste modo tamén se garanta suficientemente a defensa do imputado ou acusado.

4. A tradución deberase levar a cabo nun prazo razoable e, desde que a acorde o tribunal, o xuíz ou o Ministerio Fiscal, quedarán en suspenso os prazos procesuais que sexan de aplicación.

5. A asistencia do intérprete poderase prestar por medio de videoconferencia ou calquera medio de telecomunicación, salvo que o tribunal ou xuíz ou o fiscal, de oficio ou por instancia do interesado ou da súa defensa, acorde a presenza física do intérprete para salvagardar os dereitos do imputado ou acusado.

6. As interpretacións orais ou en lingua de signos, con excepción das previstas na letra b) do número 1, poderán ser documentadas mediante a gravación audiovisual da manifestación orixinal e da interpretación. Nos casos de tradución oral ou en lingua de signos do contido dun documento, uniranse á acta unha copia do documento traducido e a gravación audiovisual da tradución. Se non se dispón de equipamentos de gravación ou non se estima conveniente nin necesario, a tradución ou interpretación e, se for o caso, a declaración orixinal, documentaranse por escrito.»

Cinco. Introdúcese un novo artigo 124, coa seguinte redacción:

«Artigo 124.

1. O tradutor ou intérprete xudicial será designado de entre aqueles que estean incluídos nas listaxes elaboradas pola Administración competente. Excepcionalmente, naqueles supostos que requiran a presenza urxente dun tradutor ou dun intérprete e non sexa posible a intervención dun tradutor ou intérprete xudicial inscrito nas listas elaboradas pola Administración, se for o caso, conforme o disposto no número 5 do artigo anterior, poderase habilitar como intérprete ou tradutor xudicial eventual outra persoa coñecedora do idioma empregado que se considere capacitado para o desempeño da dita tarefa.

2. O intérprete ou tradutor designado deberá respectar o carácter confidencial do servizo prestado.

3. Cando o tribunal, o xuíz ou o Ministerio Fiscal, de oficio ou por instancia de parte, aprecie que a tradución ou interpretación non ofrecen garantías suficientes de exactitude, poderá ordenar a realización das comprobacións necesarias e, se for o caso, ordenar a designación dun novo tradutor ou intérprete. Neste sentido, as persoas xordas ou con discapacidade auditiva que aprecien que a interpretación non ofrece garantías suficientes de exactitude poderán solicitar a designación dun novo intérprete.»

Seis. Introdúcese un novo artigo 125, coa seguinte redacción:

«Artigo 125.

1. Cando se poñan de manifesto circunstancias das cales poida derivar a necesidade da asistencia dun intérprete ou tradutor, o presidente do tribunal ou o xuíz, de oficio ou por instancia do avogado do imputado ou acusado, comprobará se este coñece e comprende suficientemente a lingua oficial en que se desenvolva a actuación e, se for o caso, ordenará que se nomee un intérprete ou un tradutor

conforme o disposto no artigo anterior e determinará que documentos deben ser traducidos.

2. A decisión do xuíz ou tribunal pola cal se denegue o dereito á interpretación ou á tradución dalgún documento ou pasaxe del que a defensa considere esencial, ou pola cal se rexeiten as queixas da defensa con relación á falta de calidade da interpretación ou da tradución será documentada por escrito.

Se a decisión é adoptada durante o xuízo oral, a defensa do imputado ou acusado poderá facer constar na acta a súa protesta.

Contra estas decisións xudiciais poderá interperse recurso de conformidade co disposto nesta lei.»

Sete. Introdúcese un novo artigo 126, coa seguinte redacción:

«Artigo 126.

A renuncia aos dereitos a que se refire o artigo 123 deberá ser expresa e libre, e soamente será válida se se produce despois de que o imputado ou acusado recibise un asesoramento xurídico suficiente e accesible que lle permita ter coñecemento das consecuencias da súa renuncia. En todo caso, non se poderá renunciar aos dereitos a que se refiren as letras a) e c) do número 1 do artigo 123.»

Oito. Introdúcese un novo artigo 127, coa seguinte redacción:

«Artigo 127.

As disposicións contidas nos artigos precedentes son igualmente aplicables ás persoas con discapacidade sensorial, que poderán contar con medios de apoio á comunicación oral.»

Nove. Introdúcese un novo número 3 no artigo 416, coa seguinte redacción:

«3. Os tradutores e intérpretes das conversas e comunicacións entre o imputado, procesado ou acusado e as persoas a que se refire o número anterior, con relación aos feitos a que estea referida a súa tradución ou interpretación.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei de axuízamento criminal para a transposición da Directiva 2012/13/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de maio, relativa ao dereito á información nos procesos penais.*

A Lei de axuízamento criminal queda modificada nos seguintes termos:

Un. Modifícase o artigo 118, que queda redactado como segue:

«Artigo 118.

1. Toda persoa a quen se impute un acto punible poderá exercer o dereito de defensa e actuar no procedemento, calquera que este sexa, desde que se lle comunique a súa existencia, fose obxecto de detención ou de calquera outra medida cautelar ou se acordase o seu procesamento. Para este efecto será informado, sen demora inxustificada, dos seguintes dereitos:

a) Dereito a ser informado dos feitos que se lle imputan, así como de calquera cambio relevante no obxecto da investigación e dos feitos imputados. Esta información será facilitada co grao de detalle suficiente para permitir un exercicio efectivo do dereito á defensa.

b) Dereito a examinar as actuacións coa debida antelación para salvaguardar o dereito de defensa.

c) Dereito a designar libremente avogado, sen prexuízo do disposto na letra a) do artigo 527.

- d) Dereito a solicitar asistencia xurídica gratuíta, procedemento para facelo e condicións para obtela.
- e) Dereito á tradución e á interpretación gratuítas de conformidade co disposto nos artigos 123 a 127.
- f) Dereito a gardar silencio e a non prestar declaración se non desexa facelo.
- g) Dereito a non declarar contra si mesmo e a non confesarse culpable.

A información a que se refire o parágrafo anterior facilitarase nunha linguaxe comprensible e que resulte accesible ao imputado. Para estes efectos, adaptarase a información á súa idade, grao de madurez, discapacidade e calquera outra circunstancia persoal da cal poida derivar unha modificación da capacidade para entender o alcance da información que se lle facilita.

2. Para actuar no proceso, as persoas interesadas deberán ser representadas por procurador e defendidas por avogado, que serán designados de oficio cando non os nomeasen por si mesmas e o soliciten e, en todo caso, cando non teñan aptitude legal para verificalo.

Se non designaron procurador ou avogado, requiriráselles que o verifiquen ou nomearáselles de oficio, se, unha vez requiridos, non os nomearon, cando a causa chegue a un estado en que se necesite o consello daqueles ou haxa que intentar algún recurso que faga indispensable a súa actuación.

3. A admisión de denuncia ou querela e calquera actuación procesual da cal resulte a imputación dun delito contra persoa ou persoas determinadas será posta inmediatamente en coñecemento dos presuntamente responsables.»

Dous. Modifícase o artigo 302, que queda redactado como segue:

«Artigo 302.

As partes comparecidas poderán coñecer as actuacións e intervir en todas as dilixencias do procedemento.

Non obstante, se o delito for público, o xuíz de instrución, por proposta do Ministerio Fiscal, de calquera das partes que compareceron ou de oficio, poderá declaralo, mediante auto, total ou parcialmente secreto para todas as partes que compareceron, por tempo non superior a un mes cando resulte necesario para:

- a) evitar un risco grave para a vida, liberdade ou integridade física doutra persoa; ou
- b) prever unha situación que poida comprometer de forma grave o resultado da investigación ou do proceso.

O segredo do sumario deberá alzarse necesariamente con, ao menos, dez días de antelación á conclusión do sumario.

O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo do previsto no parágrafo segundo do número 3 do artigo 505.»

Tres. Modifícase o número 3 do artigo 505, que queda redactado como segue:

«3. Na dita audiencia, se o Ministerio Fiscal ou algunha parte acusadora solicita que se decrete a prisión provisional do imputado ou a súa liberdade provisional con fianza, quen concorra poderá realizar alegacións e propor os medios de proba que se poidan practicar no acto ou dentro das setenta e dúas horas antes indicadas no número anterior.

O avogado do imputado terá, en todo caso, acceso aos elementos das actuacións que resulten esenciais para impugnar a privación de liberdade do imputado.»

Catro. Modifícanse os números 2, 3 e 5 do artigo 520 e introdúcese un novo número 2 bis, todo isto conforme a seguinte redacción:

«2. Toda persoa detida ou presa será informada por escrito, nunha linguaxe sinxela e accesible, nunha lingua que comprenda e de forma inmediata, dos feitos que se lle imputan e das razóns motivadoras da súa privación de liberdade, así como dos dereitos que a asisten e especialmente dos seguintes:

- a) Dereito a gardar silencio e a non declarar se non quixer, a non contestar algunha ou algunhas das preguntas que lle formulen, ou a manifestar que só declarará ante o xuíz.
- b) Dereito a non declarar contra si mesmo e a non confesarse culpable.
- c) Dereito a designar avogado e a solicitar a súa presenza para que asista ás dilixencias policiais e xudiciais de declaración e interveña nas dilixencias de recoñecemento en rolda de que sexa obxecto. Se o detido ou preso non designa avogado, designarase de oficio.
- d) Dereito de acceso aos elementos das actuacións que sexan esenciais para impugnar a legalidade da detención ou privación de liberdade.
- e) Dereito a que se poña en coñecemento do familiar ou persoa que desexe o feito da detención e o lugar de custodia en que se ache en cada momento. Os estranxeiros terán dereito a que as circunstancias anteriores se comuniquen á oficina consular do seu país.
- f) Dereito a ser asistido gratuitamente por un intérprete, cando se trate de estranxeiro que non comprenda ou non fale o castelán ou a lingua oficial da actuación de que se trate, ou de persoas xordas ou con discapacidade auditiva, así como doutras persoas con dificultades da linguaxe.
- g) Dereito a ser recoñecido polo médico forense ou polo seu substituto legal e, na súa falta, polo da institución en que se encontre, ou por calquera outro dependente do Estado ou doutras administracións públicas.
- h) Dereito a solicitar asistencia xurídica gratuíta, procedemento para facelo e condicións para obtela.

Así mesmo, será informado do prazo máximo legal de duración da detención até a posta á disposición da autoridade xudicial e do procedemento por medio do cal pode impugnar a legalidade da súa detención.

Cando non se dispoña dunha declaración de dereitos nunha lingua que comprenda o detido, será informado dos seus dereitos por medio dun intérprete tan pronto como resulte posible. Neste caso, deberá entregárselle, posteriormente e sen demora indebida, a declaración escrita de dereitos nunha lingua que comprenda.

Permitiráselle ao detido, en todos os casos, conservar no seu poder a declaración escrita de dereitos durante todo o tempo da detención.

2 bis. A información a que se refire o número anterior facilitarase nunha linguaxe comprensible e que resulte accesible ao imputado. Para estes efectos adaptarase a información á súa idade, grao de madurez, discapacidade e calquera outra circunstancia persoal da cal poida derivar unha limitación da capacidade para entender o alcance da información que se lle facilita.

3. Se se trata dun menor de idade ou persoa coa capacidade xudicialmente complementada, a autoridade baixo cuxa custodia se encontre o detido ou preso notificará as circunstancias da letra e) do número 2 a quen exerza a patria potestade, a tutela ou a garda de feito del e, se non for achada, darase conta inmediatamente ao Ministerio Fiscal. Se o detido menor ou con capacidade xudicialmente complementada é estranxeiro, o feito da detención notificarase de oficio ao cónsul do seu país.»

«5. Non obstante, o detido ou o preso poderá renunciar á preceptiva asistencia de avogado se a súa detención o for por feitos susceptibles de seren tipificados exclusivamente como delitos contra a seguridade do tráfico, sempre que se lle facilite información clara e suficiente nunha linguaxe sinxela e comprensible sobre o contido do dito dereito e as consecuencias da renuncia. O detido poderá revogar a súa renuncia en calquera momento.»

Cinco. Modifícase o artigo 775, que queda redactado como segue:

«Artigo 775.

1. Na primeira comparecencia o xuíz informará o imputado, na forma máis comprensible, dos feitos que se lle imputan. Previamente, o secretario xudicial informará dos seus dereitos, en particular dos enumerados no número 1 do artigo 118, e requirirá para que designe un domicilio en España no cal se realizarán as notificacións, ou unha persoa que as reciba no seu nome, coa advertencia de que a citación realizada no dito domicilio ou á persoa designada permitirá a celebración do xuízo na súa ausencia nos supostos previstos no artigo 786.

Tanto antes como despois de prestar declaración permitiráselle entrevistarse reservadamente co seu avogado, sen prexuízo do establecido na letra c) do artigo 527.

2. Cando do resultado das dilixencias se produza algún cambio relevante no obxecto da investigación e dos feitos imputados, o xuíz informará disto ao imputado con prontitude.

Esta información poderá ser facilitada mediante unha exposición sucinta que resulte suficiente para permitir o exercicio do dereito á defensa, comunicada por escrito ao avogado defensor do imputado.»

Artigo terceiro. *Modificación da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial.*

Modifícase o número 5 do artigo 231 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, que queda redactado como segue:

«5. A habilitación como intérprete nas actuacións orais ou en lingua de signos realizarase de conformidade co disposto na lei procesual aplicable.»

Disposición adicional primeira. *Medios.*

As medidas incluídas nesta norma non poderán supor incremento de dotacións de persoal, nin de retribucións, nin doutros gastos de persoal.

Disposición adicional segunda. *Formación.*

O Ministerio de Xustiza, o Consello Xeral do Poder Xudicial, a Fiscalía Xeral do Estado e as comunidades autónomas, no ámbito das súas respectivas competencias, asegurarán unha formación dos xuíces, fiscais e persoal ao servizo da Administración de xustiza que participen en procesos penais que preste atención ás particularidades da comunicación con axuda de intérprete.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións, de igual ou inferior rango, se opoñan ao disposto nesta lei.

Disposición derradeira primeira. *Rexistro Oficial de Tradutores e Intérpretes Xudiciais.*

O Goberno presentará, no prazo máximo dun ano desde a publicación desta lei, un proxecto de lei de creación dun Rexistro Oficial de Tradutores e Intérpretes Xudiciais para a inscrición de todos aqueles profesionais que contén coa debida habilitación e cualificación, co fin de elaborar as listas de tradutores e intérpretes a que se refire o artigo 124 da Lei de axuízamento criminal. A inscrición neste rexistro oficial será requisito necesario para a actuación destes profesionais por designación do xuíz ou do secretario xudicial ante a Administración de xustiza e nas dilixencias policiais en que sexa necesaria a súa presenza, sen prexuízo das excepcións que se establezan.

Para efectos de proceder á inscrición neste rexistro oficial, o Ministerio de Xustiza poderá solicitar o cumprimento doutros requisitos diferentes á formación ou titulación que

se estableza regulamentariamente en función do idioma de que se trate. Estes requisitos deberán ser proporcionados e non discriminatorios e poderanse basear na experiencia do profesional, no coñecemento adicional de cuestións procedementais ou xurídicas e no cumprimento de deberes deontolóxicos previstos na lei.

A norma reguladora deste rexistro oficial determinará as súas condicións e termos de funcionamento.

Disposición derradeira segunda. *Preceptos con natureza de lei ordinaria.*

Teñen natureza de lei ordinaria os artigos 124, 125, 127, 302, 416.3 e 775 da Lei de axuízamento criminal, así como a disposición derradeira primeira da presente lei orgánica.

Disposición derradeira terceira. *Título competencial.*

A presente lei orgánica dítase ao abeiro do artigo 149.1.1.^a e 6.ª da Constitución, que recoñecen ao Estado competencia exclusiva para a regulación das condicións básicas que garantan a igualdade de todos os españois no exercicio dos dereitos e en materia de lexislación procesual, respectivamente.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

1. O artigo primeiro entrará en vigor ao mes da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. Os restantes preceptos da presente lei orgánica entrarán en vigor aos seis meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado.»

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 27 de abril de 2015.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY